

Indholdsfortegnelse

Året der gik.....	2
Ny medarbejder i MIPI.....	3
Hvad virker? 2008.....	3
Børne- og ungdomspsykiatrien i Grønland.....	4
To børne- og ungefaglige fora Nanubørn.....	8
Børn i Sorg.....	9
Anbefalinger fra konferencer om børn og unge i Grønland.....	10
Fem spørgsmål.....	11
MIPIs hjemmeside.....	12
MIPI til show i Katuaq.....	12
MIPI på Landstingets efterårssamling.....	13

I dette nummer

Kan du blandt andet læse om årets gang i MIPI – skrevet af bestyrelsesformand, Naaja Nathanielsen. Det kan du læse mere om på side 2.

2

På side 4 kan du læse om børne- og ungdomspsykiatrien i Grønland skrevet af ledende psykolog på psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital, Hanne Larsson.

4

Året der gik i MIPI – Videnscenter om børn og unge

Af
bestyrelsesformand
Naaja H. Nathanielsen

Velkommen til årets sidste nyhedsbrev. Og tak for interessen.

Året 2008 har for MIPI været et år præget af konferencer og travlhed administrativt. De første tre kvartaler af året har MIPIs sekretariat været underbemandet. I denne periode har Lona Lyng, og studentermedhjælpen, Avijåja Absalonsen, tegnet MIPI alene – vi har i bestyrelsen været rigtig glade for deres indsats og ihærdighed, trods de til tider barske vilkår.

Den 13. oktober tiltrådte Maliina Abelsen og dermed var vi tilbage på fuld bemanding. Maliina er allerede blevet en fasttømret del af sekretariatet og vi nyder godt af hendes faglighed og input.

På trods af bemanningen har MIPI formået at deltage i en række konferencer og har dermed bidraget til at brede viden ud om grønlandske børn blandt fagfolk i ind- og udland.

Særligt kan fremhæves en konference på Island i maj arrangeret af Nordisk Forening mod Børnemishandling og Omsorgssvigt. Konferencen bød på mange spændende oplæg om børns vilkår i Norden. I august blev der afholdt ICASS konference, International Congress of Arctic Social Sciences, i Nuuk. MIPI deltog her med flere indlæg. Endeligt har Lona og Maliina i november deltaget på en konference i København om omsætning af viden til praksis. Vi håber at kunne følge op på dette spændende emne i 2009, med en grønlandsk vinkel.

Af publikationer kan nævnes Statistik om børn og unge 2007-2008, en pjece om Børns Levestandard i Grønland og en sammenfatning af rapportserien Børns Levestandard i Grønland del 1, 2,3 og anbefalinger.

I 2007 havde MIPI mange publikationer ude. Det har medført, at vi i 2008 har brugt

en masse tid på afrapportering til fonde. MIPIs drift er meget lille og størsteparten af MIPIs aktiviteter afhænger af udefrakommende funding. Alene derfor er det meget vigtigt, at MIPIs sekretariat er fuldt bemandedt, så der kan afsættes tid til at søge midler til nye projekter.

MIPIs rammer og fremtid har været til debat på såvel forårs- som efterårssamlingen i Landstinget. Vi afventer fortsat den endelige behandling, der skal finde sted på forårs-samlingen i 2009. Uanset udfaldet ser bestyrelsen frem til endeligt at få en afklaring af MIPIs fremtidige mål og rammer – noget vi har arbejdet aktivt på siden 2006. Vi håber naturligvis på, at Landstinget vil imødekomme MIPIs ønske om at få defineret sit formål til også at omfatte skabelse af ny viden, og at man tilgodeser MIPI med en opnormering.

Bestyrelsen ser frem til 2009, hvor MIPI iværksætter flere større projekter og planlægger flere spændende publikationer.

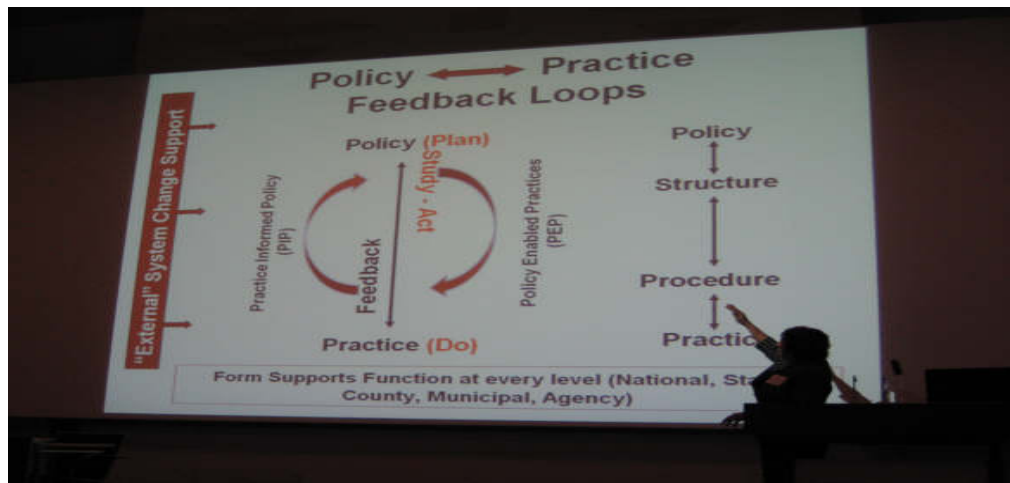
Ny medarbejder i MIPI

Det er en glæde for Bestyrelsen at kunne melde, at MIPI – Videnscenteret om Børn og Unge - er fuldtalligt igen ved ansættelsen af Maliina Abelsen.

Maliina er uddannet sociolog fra Københavns Universitet og har en mastergrad i "Policy and Applied Social Research" fra Australien. Hun har tidligere været ansat ved Højkommissariatet for Menneskerettigheder i Genève, hvor hun arbejdede med oprindelige folks rettigheder og var koordinator for et træningsprogram for unge oprindelige folk. Maliina kommer fra en stilling i Udenrigsdirektoratet i Grønlands Hjemmestyre, hvor hun har siddet i knap tre år. Ansættelsen af Maliina styrker MIPI forud for nye vigtige projekter.

Fremtidige projekter

Med et fuldtalligt sekretariat vil MIPI snarest starte et større projekt, der kommer til at omhandle "Vold mod børn" og et mindre projekt, der beskæftiger sig med social ulighed blandt børn i forhold til sundhed. Dertil planlægger MIPI et større arrangement, der skal fokusere på, hvordan viden om børn og unge omsættes til handling i praksis.

Hvad virker? 2008

Konference om evidensbaseret politik og praksis med temaet: "Vidensspredning – en kæde med lange led". Arrangeret af SFI Campbell d. 12. november 2008, København.

MIPIs medarbejdere Maliina Abelsen og Lona Lyngedeltog i SFI Campbells konference om evidensbaseret politik og praksis med temaet: Vidensspredning – en kæde med mange led.

Formål med konferencen

SFI Campbell indbød for 7. gang til *Hvad Virker?* – Konference om evidensbaseret politik og praksis i november 2008. I år handlede konferencen om forskning i effekter på social og velfærdsområdet med særligt fokus på børn og unge. Temaet var vidensspredning på det social område.

Fortolkning, overførsel og omsætning af viden fra forskning til praksis sker i

komplexerede systemer med mange led.

Der er mange forskellige faggrupper, der skal være i en struktureret og god kontakt med hinanden, hvis der skal implementeres en socialpolitik der virker.

Som det stod beskrevet i en folder om konferencen: *"Forskning i effekterne af sociale indsatser er med til at kvalificere beslutningsgrundlaget i det sociale arbejde. Ved at samle erfaringer fra alle tilgængelige effektstudier bliver det muligt at basere det daglige arbejde i feltet på den aktuelt bedste viden om, hvad der virker, og hvad der ikke virker – som et vigtigt supplement til en personlig indlevelse, erfaring og dømmekraft. Med andre ord: at arbejde evidens-baseret."*

MIPI er ved at planlægge at lave et seminar i slutningen af april 2009, der fokuserer på samme tema, nemlig "Hvad virker – på børne- og ungeområdet?"

Du kan læse mere om konferencen og se alle oplæg på: www.sfi.dk/sw22405.asp

Børne- og ungdomspsykiatrien i Grønland

Af Hanne Larsson
Ledende psykolog
Psykiatrisk afd. Dr. Ingrid's Hospital

Børneområdet

Børnepsykiatrien i Grønland omfatter aldersgruppen 0 – 14 år.

Denne gruppe tilbydes ambulant undersøgelse og behandling, primært ved en børnepsykolog, som indhenter børnepsykiatrisk speciallægebidrag i kraft af et kontraktligt samarbejde med Børne- og Ungdomspsykiatrisk Center på Bispebjerg Hospital i region Hovedstaden. Der kommer speciallæge i børnepsykiatri tre gange om året til Grønland og undersøger børn, dels i Nuuk, dels på Kysten.

Børnepsykiatrisk undersøgelse består af observation af barnet, psykologisk testning og evt. somatisk undersøgelse ved læge. Et væsentligt element er indsamling af oplysninger om barnet fra forældre, pædagoger og lærere.

Når alle oplysninger er samlet foretages en vurdering af, hvad barnet fejler. Der stilles en diagnose, og tages stilling til, hvilken medicinsk, psykologisk og pædagogisk og social indsats, barnet har brug for.

Behandling iværksættes i samarbejde med forældrene og barnet selv, og der rettes henvendelse til skole, PPR og sociale myndigheder, hvis der er brug for støtteforanstaltninger eller særlige tilbud.

De hyppigste vanskeligheder hos børn, der henvises til psykiatrisk undersøgelse er opmærksomhedsforstyrrelse (ADHD eller DAMP) og forstyrrelse af kontakt og socialt samspil (autisme og Aspergers syndrom).

Dette er udviklingsforstyrrelser eller dysfunktioner, som vi ikke kan helbrede, men vi kan afhjælpe nogle af symptomerne og sikre

(fortsættes)

Børn og unge med vanskeligheder indenfor det psykiatriske område tilbydes undersøgelse, diagnosticering og behandling fra Psykiatrisk Afdeling, Dr. Ingrid's Hospital i Nuuk.

Yderligere oplysninger

Om børne- og ungdomspsykiatrien kan fås ved henvendelse til Psykiatrisk afdeling. Der kan tillige indhentes et elektronisk oplysningsskema på grønlandsk og dansk, som kan anvendes i forbindelse med henvisning af unge til Psykiatrisk afdeling.

den bedst mulige udvikling ved hjælp af medicinsk behandling og gode pædagogiske tiltag, forståelse og støtte.

Vi ser også nogle børn med angstreaktioner, depressioner, psykotiske reaktioner, tvangstanker og tvangshandlinger og tics. Nogle af disse symptomer kan behandles medicinsk og psykologisk, hvorved tilstanden kan mildnes, men ikke altid således, at symptomerne helt forsvinder.

Ungeområdet

Ungdomspsykiatrien i Grønland omfatter aldersgruppen 15 – 19 år.

Unge kan tilbydes undersøgelse og behandling ambulantly og under døgn- eller dagindlæggelse. Ungeområdet varetages af en psykolog og af afdelingens læger, herunder afdelingens speciallæge i psykiatri.

Undersøgelsen indeholder de samme elementer som den børnepsykiatriske, men samtaler med den unge selv har større vægt, idet den unge iflg. lovgivningen selv bestemmer, om han/hun vil undersøges og modtage behandling. Forældrene skal orienteres, og det er altid godt at have et samarbejde med forældre, når dette kan lade sig gøre. Specielt når det drejer sig om unge, der indlægges fra Kysten, er dette imidlertid vanskeligt.

De hyppigste vanskeligheder hos unge, der indlægges, er psykotiske reaktioner, svære følelsesmæssige og adfærdsmæssige forstyrrelser og depressioner.

Psykiatrisk afdeling kommer i kontakt med en del unge efter selvmordsforsøg. Der tilbydes

altid mindst tre psykologsamtaler som opfølgning på selvmordsforsøg, og her afdækkes ofte psykosociale vanskeligheder i form af mistro efter omsorgssvigt, alkohol- og hashmisbrug, vanskeligheder med kæresteforhold og med at gennemføre uddannelse.

Ligesom på børneområdet kan der iværksættes medicinsk og psykologisk behandling, og der kan rettes henvendelse til skole/uddannelsesinstitution og sociale myndigheder. Dette kræver, at den unge er interesseret heri og giver sin accept herpå.

Rådgivning og konsulentbistand

Psykiatrisk afdeling lægger vægt på at børn, unge, forældre og samarbejdspartnere får information om psykisk sygdom og vejledning i, hvad de selv kan gøre for at hjælpe barnet/den unge i dagligdagen.

Dette gives både mundtligt ved samtaler i afdelingen og på netværksmøder med samarbejdspartnere samt skriftligt i form af udtalelser og undersøgelsesrapporter til brug for bl.a. PPR og de sociale myndigheder, når de skal etablere hjælpeforanstaltninger.

Hvis man retter henvendelse til psykiatrisk afdeling for at få information om et barn eller en ung, skal man altid sørge for at have fået tilladelse hertil fra forældrene henholdsvis den unge selv.

Tværasektorielt samarbejde

Psykiatrisk afdeling har generelt samarbejde med bl.a. distriktssygehusene og sundhedscentrene i kystbyerne, socialforvaltningerne, PPR-kontorerne, kriminalforsorgen og hjemmestyrets døgninstitutioner.

Det er vigtigt, at de forskellige sektorer har kendskab til hinandens tilbud, og at de samarbejder omkring den behandling og støtte, børn og unge har behov for.

Psykiatrisk afdeling bidrager også med generel konsulentbistand vedr. forståelse og behandling af udviklingsforstyrrelser og psykisk sygdom og med rådgivning på anonym basis til samarbejdspartnere, når der er tvivl om hvorvidt man skal henvise til psykiatrisk undersøgelse.

Henvi sning til psykiatrien

Børn op til 15 år kan henvises til Psykiatrisk afdeling fra PPR, socialforvaltningen og sundhedsvæsn et.

15-årige og ældre skal henvises via distriktslægen på Kysten og Lægeklinikken i Nuuk.

På børneområdet er der en vis ventetid, hvorimod dette ikke er tilfældet for unge.

Når der sendes en henvisning, skal der medsendes oplysninger om de symptomer og problemer, som man mener, er tegn på psykiatrisk lidelse og så vidt muligt også sendes oplysninger om barnets eller den unges opvækst, udvikling og aktuelle forhold.

Mine personlige erfaringer som psykolog i psykiatrien

Som psykolog i børne- og ungdomspsykiatrien i Grønland oplever jeg to store hovedudfordringer.

Den ene angår tværfagligheden, den anden det tværasektorielle samarbejde om foranstaltninger.

Det tværfaglige samarbejde med speciallægen i børne- og ungdomspsykiatri er fjernt og sporadisk. Psykologen skal det meste af tiden undersøge, diagnosticere og rådgive omkring børn med psykiatriske lidelser uden at have en speciallæge som direkte samarbejdspartner. Heldigvis er der andre psykologer at samarbejde med, men den endelige diagnose og evt. ordination af medicin skal ske ved en speciallæge. Dette kan finde sted, når speciallægen er på konsulentbesøg eller ved at sende undersøgelsesresultaterne til København og få en diagnose og råd og vejledning på afstand.

Det betyder, at psykologens arbejde nemt bliver noget ensomt, og det betyder også, at psykologen mangler den tværfaglige sparring, der både kan øge kvaliteten af arbejdet med det enkelte barn og bidrage til generel udvikling af psykologens kompetence.

På denne baggrund har Psykiatrisk Afdeling rådgivet Departement for Familie og Sundhed og anbefalet, at der organiseres en egentlig børne- og ungdomspsykiatri for de 0-18-årige med en børne- og ungdomspsykiatrisk speciallægestilling og to psykologstillinger som grundlag.

Det tværasektorielle samarbejde er vigtigere end de fleste forestiller sig. Én ting er at blive undersøgt og få stillet en diagnose, en anden og langt vigtigere er at få den hjælp, man har brug for. Dette er en meget stor udfordring i et befolkningsmæssigt lille område. Man får som regel hurtigst øje på de økonomiske begrænsninger, men et befolkningsmæssigt lille område – oven i købet med en stor og spredt geografi - betyder, at der dels ikke er ret mange børn og unge indenfor de enkelte diagnosekategorier og dels, at det er vanskeligt at uddanne tilstrækkeligt pædagogisk ekspertise indenfor hver enkelt område, hvis ikke børnene samles i større grupper med samme diagnose og behov.

Disse forhold betyder, at børn med forskellige diagnoser ofte må undervises sammen, selvom de ikke fungerer godt sammen og egentlig har brug for forskellige tilbud, og at det ofte er uuddannet eller i hvert tilfælde ikke specialuddannet personale, der forestår undervisning og andre pædagogiske tilbud.

Findes et passende tilbud til et barn eller en ung ligger dette ofte langt fra hjembyen og medfører en flytning og adskillelse fra familien.

(fortsat)

Mange af disse forhold vil jeg kalde vilkår og ikke problemer, men det stiller psykiatriens medarbejder i en svær situation, når der skal rådgives om foranstaltninger. Ofte hører man sig selv anbefale noget, som man udmærket godt ved ikke findes. Og det stiller de medarbejdere, der skal arbejde pædagogisk med børnene overfor vanskelige opgaver. Og ikke mindst er det en stor politisk udfordring at finde en tilfredsstillende og samtidig økonomisk og uddannelsesmæssig realistiske løsning på organisering af hjælpetilbuddene.

På det mere detaljeorienterede plan er det en udfordring for psykologen at undersøge grønlændere med testmaterialer, der er udarbejdet på grundlag af dansk sprog og kultur. Den psykiske udvikling, som den beskrives ved hjælp af intelligens og personlighed, er langt mere kulturafhængig end man anser psykiatriske lidelser for at være, og derfor er testresultaterne behæftet med langt større usikkerhed end psykiatrisk diagnostik er.

Det er dog min erfaring, at efterhånden som man bliver bedre til at forstå den grønlandske måde at tænke og opleve verden på, bliver man også bedre til at anvende testresultaterne på en mere vejledende og fleksibel måde.

Det lille befolkningstal har også en betydning på dette område. Der er en økonomisk hindring for at fremstille testmateriale, der er baseret på denne befolknings kultur og normer. Men man kunne komme et stykke af vejen, hvis man lavede en systematisk indsamling af testresultater med eksisterende materiale, så man kunne udarbejde en form for vejledende norm for (udvalgte) grønlandske befolkningsgrupper.

Den grønlandske kultur udfordrer dog også psykiatrisk diagnostik. Den traditionelle forståelse af verden som befolket af ånder, spøgelser og andre såkaldt overnaturlige fænomener gør sig stadig gældende hos mange mennesker, når umiddelbart uforståelige tildragelser skal forklares, og det præger også indholdet i hallucinationer og vrangforestillinger, som ses ved psykotiske tilstande.

For psykiatrien bliver det en opgave at skelne mellem, hvad kaldes overtro, og så sygdom, hvilket kan være særligt svært, når det drejer sig om børn, som også på grund af deres alder har en mindre sikker skelnen mellem, hvad der er fantasi og hvad der er virkelighed.

Jeg har valgt at udelade beskrivelse af alle de særlige udfordringer, man møder som dansk psykolog m.h.t. sprog og kultur. Det er naturligvis en stor barriere ikke at tale grønlandsk, og det kan godt medføre tvivl om kvaliteten af det, man bidrager med, men det er også en udfordring, der skærper bevidstheden om egen fagligheds muligheder og begrænsninger og udvider forståelsen af psykisk udvikling, fejludvikling, sygdom og behandling, og derfor er det midt i vanskelighederne også en gave at få lov at arbejde her.

Jeg har forsøgt at sætte fokus på nogle områder, som jeg mener, er udfordringer også for grønlandske psykologer i psykiatrien og for andre, som har med børn og unge med psykiatriske vanskeligheder at gøre, og jeg håber der efterhånden vil være flere og flere grønlændere, der uddanner sig på området og som derefter vil varetage opgaver omkring psykiatriens børn og unge.

Læs mere om
Psykiatrisk Afdeling
på
Dr. Ingrid's Hospital
[her](#)

To børne- og ungefaglige fora

Nanu Børn

Børne- og ungefagligt forum blev afholdt onsdag den 08. oktober 2008. Denne gang kom Krissie Winberg og fortalte om børne- og ungeorganisationen Nanu.

Baggrund

Krissie lagde ud med at fortælle om baggrunden for projektet. Baggrunden er, at i Krissies café, Esmeralda, kommer mange børn og unge og opholder sig pga. de ikke kan gå hjem. Dette resulterede i et læserbrev som fik enorm respons, der derefter mundede ud i et borgermøde i Katuaq. Organisationen blev født her og formålet er at støtte eksisterende projekter og selv sætte nogle i gang.

Nanu vil gerne have børn og unge skal have et valg - så de for eksempel kan se livet kan være anderledes end det de normalt ser. Nanu vil ikke dømmе familier, men give dem redskaber. Et motto er rummelighed og hjerte.

Læs mere om Nanu på
www.nanuboern.gl

Nanu har ikke et sekretariat, men vil gerne have det på sigt.

Samarbejdspartnere

Nanu arbejder sammen Bedre Børneliv, Red Barnet og Røde Kors. Red Barnet og Røde Kors deltager til møder. Bedre Børneliv og Nanu kunne godt have slået sig sammen, men Bedre Børneliv arbejder for at lægge et politisk pres og Nanu arbejder ud fra den måde forholdene er på – og da begge behov er der, er de to adskilt.

Kommende projekter

Nanu holder juleaften for dem der er interesseret og har brug for det, der vil være gaver sponsoreret af Atsa's Legeland.

Initiativer

Som en følge af læserbrevet, der startede hele Nanu projektet, kom der også en del respons fra grønlandske studerende i Danmark og der er nu en afdeling i Danmark. De har blandt andet fået Illum i København til at sponsere 5,- kr. på alle varer af mærket *Arctic Cosmetic* solgt i Illum i uge 42 og 43.

Søs Fenger er også gået med i projektet og har sammen med Julie Berthelsen lavet en sang der sælges til støtte til Nanu.

I Nuuk har Nanu lejet lokaler på Hans Egedesvej 29. Så der er mulighed for at have et værested. Pt. har de åbent om eftermiddagen og ved aftenmåltiderne, men der er ikke åbent om aftenen.

Nanu vil gerne lave væresteder i hele Grønland der på sigt kan blive behandlingssteder.

Nanu har en 5-årig strategiplan med projekter og budgetter – mål der skal nås.

Nanu går op i at projekterne, som for eksempel væresteder, sikres fortsættelse, så man ikke svigter igen.

Efter Krissies oplæg var der en god diskussion og gode spørgsmål, der blandt andet omhandlede samarbejde mellem en NGO som Nanu Børn og en offentlig institution.

Det var en meget interessant og udbytterig eftermiddag.

Børn i sorg

Inden deadline på dette nyhedsbrev nåede MIPI at afholde endnu et børne- og ungefagligt forum. Det sidste i 2008.

Det blev afholdt den 26. november 2008. Til dette forum kom Aviaja Rohmann Pedersen og fortalte om gruppen "Børn I Sorg".

Baggrunden for gruppen

Aviaja Rohmann er præst, men denne gruppe er ikke relateret til hendes job. Idéen til gruppen startede i 2002 mens Aviaja var studerende. Baggrunden for gruppen er, at én i hendes vennekreds døde og sønnen henvendte sig hele tiden til Aviaja og moren til drengen vidste ikke hvor hun skulle henvende sig. Aviaja begyndte at lave research og fandt ud af, at der var sorggrupper for børn i Danmark. Derefter begyndte fondsansøgninger for at kunne tage på kursus i Danmark. Samtidig med fondsansøgningerne mailede hun Asii Chemnitz Narup ned – 27 mails blev det til. Som Aviaja siger: "stædighed betaler sig". Efter kontakten til Asii Chemnitz Narup var etableret begyndte tingene at køre.

Efter fondsmidler osv. var gået ind og Aviaja havde været på kursus, begyndte hun at søge frivillige via Ugeavisen. Et krav til de frivillige var, at de selv skal have oplevet det at miste en. En frivillig der meldte sig og som har været med siden, er Juanna Petrusen, der selv har oplevet at miste sine forældre som barn. De frivillige skal selv været helt afklaret med deres sorg, så de ikke begynder at overføre deres egen sorg til barnet. Alt arbejdet i gruppen er ulønnet. De fondsmidler de får, går til frugt og saft og materialer til børnene. Samtalerne begyndte i 2006, efter ca. 4 års forberedelse. Formen af gruppen tager udgangspunkt i Kræftens Bekæmpelses sorggrupper – du kan se mere på børn i Sorgs hjemmeside.

Formålet med børn i sorg

Formålet med gruppen er at få fat i de børn der er i sorg før de kommer så langt ud, at de skal have professionel hjælp. Indtil videre har de haft et par børn der er blevet sendt videre, så de kan få professionel hjælp.

Aldersgruppen i gruppen er 6-11 år og 12-16 år. Grunden til de ikke har de helt små med, er at de mindste børn ikke kan forstå det at en person er død og ikke kommer tilbage – lige meget hvor intelligent barnet er.

Møderne

Den første samtale Aviaja har med børnene foregår i deres hjem, efter denne indledende samtale tages der stilling til, om barnet skal have professionel hjælp eller om det kan og vil deltage i gruppen. Barnet skal være klar og åben.

I gruppen får børnene lov til at tale om, hvad der rører sig lige nu. De får et tættere og tættere forhold til hinanden – på tværs af skoler. Ved hvert møde tændes et lyst for den afdøde – dette er noget børnene går meget op i. Forældre har lov til at være med i starten når der drikkes saft og spises frugt, men til selve mødet, må de ikke være der. Det er børnenes sted, de voksne kan henvende sig og får hjælp andre steder.

De laver ting i ler og tegner meget, mens der tales. Op til jul og sommer og mærkedage tegnes der tegninger hvor de forsøger at kortlægge hvem barnet er tættest på, så barnet ved hvem det kan tale med når gruppen ikke mødes. Et møde aflyses aldrig – og det er aldrig sket, da børnene kan miste tilliden til den frivillige.

Til møderne passer de på ikke at glorificere den afdøde, da det f.eks. kan være svært for en ny mor f.eks. at komme ind i familien hvis den afdøde er sat op på en piedestal.

Siden gruppen startede har de haft supervision i form af en psykolog, dog har der de sidste år ikke været det, men de taler sammen efter hvert møde om hvad de skal tale sammen om næste gang, hvad de skal være opmærksomme på og om der er noget de kan gøre bedre etc. Børnene er der som regel 1-2 år i gruppen, på den sidste dag laver de noget specielt. De andre børn tegner tegninger til vedkommende og barnet får en lille gave.

Der er et stort behov for en gruppe til skilsmissebørn, og det er noget Aviaja og Juanna ønsker der kommer i fremtiden.

En spændende eftermiddag med et godt oplæg af to ildsjæle der gør et fantastisk arbejde og har et utroligt engagement.

Næste børne- og ungefaglige forum inviteres der til på vanligvis pr. mail.

Laes mere om børn i
sorg på
www.boernisorg.gl

Anbefalinger fra konferencer i Grønland om børn og unge

I MIPI – Videnscenter om børn og unge har vi på opfordring forsøgt at lave en samlet oversigt over anbefalinger fra grønlandske konferencer der har haft et børne- og unge fokus i årene 2000 til 2008.

Det er blevet til tre konferencers anbefalinger. Det er *Meeqqavut 2000* konferencen, der foregik i Aasiaat i 2000 og havde fokus på seksuelt misbrug. Samme år var *Nye veje* konferencen i Sisimiut som MIPI blandt andet er frugt af. Sidste konference er *Ressourcestærke familier* konferencen i Sisimiut i juni 2008. Det vil sige der er et spænd på otte år imellem de to første konferencer og den sidste.

Ved gennemlæsning af alle anbefalinger fra konferencerne står det klart, at fokus i mange af anbefalingerne, er tværfaglighed og samarbejde imellem de instanser der arbejder med og som møder børn og unge. Der opfordres gang på gang til et øget samarbejde mellem socialforvaltninger, politi, daginstitutioner, skoler og sundhedsvæsenet. Derudover efterlyses der klare retningslinjer og handlingsplaner indenfor de fleste områder.

Der efterlyses generelt kurser, opkvalificering og uddannelse for alle ansatte, faglærte som ufaglærte, indenfor alle områder der har med børn og unge at gøre, f.eks. kurser til plejefamilier, opkvalificering af sagabehandlere etc.

Overordnet tales der også meget om vidensdeling og om at bruge hinandens erfaringer. MIPI – Videnscenter om børn og unge blev til som en følge af Nye Veje konferencen, netop på grund af behovet for videnssamling.

Der er generelt også meget fokus på vigtigheden af gode løn- og arbejdsforhold for folk der arbejder med børn og unge.

På ressourcestærke familier konferencen blev det også anbefalet, at der gøres noget for at sikre de anbragte unge der fylder 18 år. Der skal være en form for sikkerhed for dem, da de ofte når de fylder 18 år ikke er færdig behandlet og stadig har brug for en tilknytning til behandlingshjemmet eller børnehjemmet. Samme anbefaling kom der på Nye veje konferencen.

På Nunamed konferencen, som MIPI også deltog i sidste år, kom der ingen anbefalinger, men der blev i grupper talt om en-dørs-princippet i henvendelser. Som det også blev anbefalet på Ressourcestærke Familier konferencen: at oprette et børnehus med alle fagfolk samlet, som for eksempel på Island. På Island er der tale om fagfolk der kun arbejder med seksuelt misbrugt børn.

Alle anbefalingerne kan læses [her](#)

Se de gennemgående temaer i konferencerne [her](#)

Fem spørgsmål

MIPI har stillet fem spørgsmål til Departement for Familie og Sundhed.

1. Når man kigger på de anbefalinger der har været fra konferencer afholdt om børn og unge, går flere anbefalinger igen. F.eks. en anbefaling af sikring af anbragte unge når de fylder 18 år – at der er tilbud til dem om bolig med fortsat tilknytning til enten behandlingshjemmet eller børnehjemmet. Hvad sker der på det område? Er der et politisk tiltag?

I henhold til Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge § 27, stk. 2 kan igangværende hjælpeforanstaltninger efter den unges 18-år kan fortsætte med den unges samtykke.

Hjælpeforanstaltningen kan indeholde flere former for hjælp eller støtte til den unge, blandt andet fortsætte sit ophold på et børnehjem, et behandlingshjem, at have tilknyttet en personlig rådgiver, en støtteperson eller anden form for tilbud fra kommunen.

Mulighederne er dermed mere eller mindre ubegrænsede efter § 9 i samme forordning.

Det er kommunens ansvar og pligt efter § 27, at yde hjælp til, for eksempel en socialbolig til den unge i forbindelse med udslusning eller udskrivning fra en døgninstitution. Lovgivningsmæssigt er dette dog ikke et krav til kommunen at stille en socialbolig til den unge.

Det er for de fleste døgninstitutioner være en kamp, at få en hjemkommune til at yde hjælp til en socialbolig. Der er ingen døgninstitution eller for en plejefamilie som ønsker at udskrive den unge til en tilværelse uden eget bolig eller uddannelse med kollegieværelse, når det familiemæssige netværk ikke er til stede.

Udover kommunens forpligtende ansvar at udskrive de unge til en værdig tilværelse er der på nuværende tidspunkt intet politisk tiltag i forbindelse med udskrivning, udslusning eller tildeling af socialbolig.

2. På konferencerne anbefales en samling af de instanser der har med børn og unge at gøre under ét tag. Så man som borger skal igennem én dør og ikke rundt til fem forskellige steder. Dette sikrer en nemmere adgang for borgeren samtidig med at tværfagligheden kommer i fokus. Er der nogen planer om at lave noget lignende i Grønland?

Det er rigtigt, at emnet har været diskuteret og været fremme i forskellige sammenhænge. Det er sådan, at Grønlands Hjemmestyre ikke har indflydelse på kommunernes administrative og organisatoriske sammensætning. Kommunerne har selv ret til at sammensætte de forskellige instanser ud fra deres lokale faglige ressourcer og forhold.

Særlig indsats på børne- og unge området blev igangsat i 2006 af Landsstyret. Et af indsatsområderne er, at støtte kommunerne i oprettelse af Familiecentre. Etablering af familiecentre kan bl.a. give mulighed for en målrettet og konkret indsats i forhold til udsatte børn og familier.

3. Under alle konferencer anbefales det, at der er ens retningslinjer indenfor de forskellige fagområder der har med børn og unge at gøre, f. eks. at der er ens retningslinjer for sagsbehandlere landet over så f.eks. anbringelser af børn sker mere ensartet. Der efterlyses ensartethed ved vurdering af forældreevner osv. – er det noget man fra central side arbejder på at få lavet?

Der er én forordning og bekendtgørelse samt vejledning som er gældende for hele landet som anvendes af kommunerne. For at sikre en ensformigt sagsbehandling tilbyder Departementet for Familie og Sundhed kurser for sagsbehandlere for plejefamilie hvert år til alle kommuner. Samtidig er Departementet for Familie og Sundhed ved at afdække plejefamilieområdet ved en redegørelse. Der er ligeledes igangsat en evaluering af hele BU-forordningen hvor bl.a. plejefamilieområdet er i fokus.

Se de samlede
indsatser på børn
og familieområdet
[her](#)

4. På Ressourcestærke familier konferencen blev der lavet en del anbefalinger – hvilke initiativer er der sat i gang på den baggrund? Hvilke prioriteres?

Det er Landsstyrets mål at hele børn og unge området skal evalueres. Anbefalingerne fra konferencen og evalueringen af "Særlig Indsats" vil danne grundlag for Landsstyrets fremtidige tiltag på børn og unge-området. Herunderer Landsstyret i gang med en evaluering af forordningen om hjælp til børn og unge, og dette forslag vil blive medtaget i evalueringen.

Anbefalingerne fra konferencen og evalueringen af "Særlig Indsats" vil danne grundlag for Landsstyrets fremtidige tiltag på børn og unge-området. Herunder

Landsstyret er undervejs med en stor undersøgelse om Familiers trivsel og afventer resultaterne af denne i starten af 2009. Undersøgelsen kan, på grund af sit omfang, blandt andet give et generelt indblik i, hvor mange procent af børn, der vokser op i familier med alkoholmisbrug og

hvor meget dette påvirker børnene i familiernes levevilkår. Den endelige rapport skal danne grundlag for det videre arbejde med børn og unge og familier generelt.

5. Der kom også anbefalinger fra Meeraalluni Nuan konferencen i Sisimiut i juni i år, er der anbefalinger i også kigger på?

Se ovennævnte svar

Ekstra svar:
Som tiltag fra tidligere anbefalinger blev der i 2005 nedsat en arbejdsgruppe som fremlagde indsatskatalog. På baggrund af anbefalinger til indsatsområder i kataloget har Landsstyret igangsat "Særlige indsats" hvor der er afsat midler til: Tilskud afholdelse af familiehøjskoler, tilskud til familiecentre, oprettelse af anonym familierådgivning, kriseberedskab og trivselsundersøgelsen.

MIPIs hjemmeside

Efter omlægningen af MIPIs hjemmeside www.mipi.gl oplever vi problemer med adgangen til vores pdf-filer og andre ting der er linket til.

Vi arbejder på at få problemerne løst og vi håber på at hjemmesiden kører optimalt snarest.

Se indsats-
kataloget

[her](#)

MIPI til show i Katuaq

Den 25. oktober 2008 deltog MIPI med en stand til et show i Katuaq arrangeret af børne- og ungeorganisationen Nanu.

Arrangementet startede kl. 17.00 og sluttede kl. 22.00. Der var boder med folk fra politiet, brandvæsenet, Paarisa, Mælkebøtten, Kalaallit Røde Korsiat, ansigtsmaling lavt bla. af Paninguaq Kjærulf og selvfølgelig Nanu.

MIPIs stand var godt besøgt, men kunne ikke konkurrere med politiets stand, hvor børnene kunne prøve politiets kampuniform. Særligt var det forældrene til børnene, der var interesseret i MIPIs udgivelser.

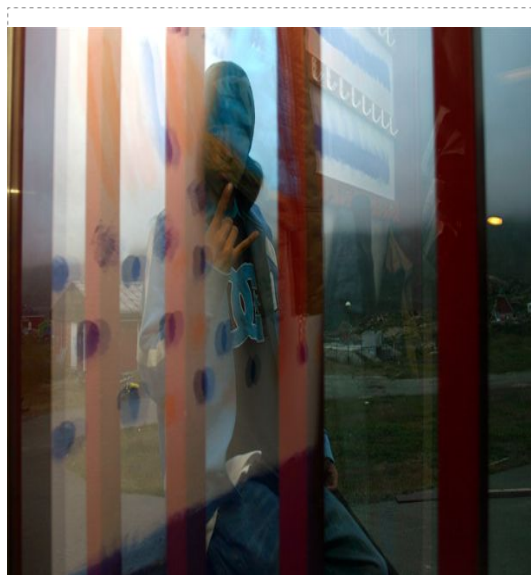
Julie Berthelsen og Søs Fenger optrådte en gang om

eftermiddagen og en gang om aftenen, derudover bestod underholdningen af modeshow fra In Fashion og Pikkori Sport, Juno Berthelsen optrådte, det samme gjorde Nina Kreutzmann og Kimmernaq.

MIPI på Landstingets efterårssamling

MIPI – Videnscenter om Børn og Unge var på Landstingets dagsorden tirsdag den 04. november 2008 kl. 13.00

Da Familieudvalget ikke havde modtaget materialet fra den på forårssamlingen nedsatte arbejdsgruppe, blev forslaget sendt tilbage i udvalget. Punktet kommer først på igen til Landstingets forårssamling 2009.

MIPI – Videnscenter om
børn og unge

siger et stort tak til

alle der har bidraget til

MIPI Tusaat/Nyt i 2008

MIPI – Videnscenter om Børn og Unge

Hans Egedesvej 5
Postboks 1290
3900 Nuuk
Tlf: +299 34 69 40
Mail: mipi@gh.gl

[MIPI Tusaat | Nyt]

Tilmeld dig vores nyhedsbrev.

Send en mail med ordet "Tilmelding" i emnefeltet til mipi-tusaat@gh.gl

Glædelig jul og godt nytår!